

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 118.

Femte Session.

38te Møde.

Mandagen den 28de November.

(Fortf.)

Ischering: Det Forslag, som den ærede Minister her henviser til, og som han ønskede havde været gjort fra Finantsudvalgets Side, er det samme, som jeg allerede tidligere forsøgte under en anden Lov, det nemlig: at stille Grænser for, naar Dyrtidstillaget skulde høre op i Dverestemmelse med Priserne's Formindselse. Men det fandt ikke Bifald dengang hverken fra Thingets eller Regjeringens Side; man antog det ikke for practicabelt. Det vilde altsaa ikke gaae an nu at gaae ind paa det, naar vi under andre Omstændigheder, som kunne siges at være i fuldkommen Dverestemmelse med de foreliggende, ere efter Regjeringens Tilskyndelse vegne tilbage derfra. Jeg troer, Ministeren har ganske Ret, naar han siger, at Priisforholdet vil, alt som Forbindelsesmidlerne udvikle sig mere og mere, udjevne sig i de Lande, som staae i nær Forbindelse med hverandre; men jeg troer ikke, han har Ret, naar han antager, at Priserne ved October Maaned ikke skulle kunne forandre sig, fordi at Høsten endnu til den Tid ikke er fuldbragt. Dersom man til den Tid, navnlig i de forskjellige Lande, som staae i nær Forbindelse og nær Berøring med Danmark og med det nordlige Europa, og som tildeels hente Kornvarer derfra, har faaet Høstens Frembringelser — thi de komme tidligere der end her —, og Kornmarkedet derved ikke mere er i Trang, men har faaet Overskødighed af Korn, have vi desuden selv faaet Udfigt til en rundelig Høst, og have de Lande, som forsyne Kornmarkedet tilligemed os, ligeledes Udfigt til en rigelig Høst; saa vil Prisen være falden til

October Maaned og længe forinden. Vi behøve kun at gaae de forskjellige Priiscouranter igennem fra de forskjellige Aar, hvor der have været høje Priser paa Kornvarer, saa skulle vi see, at Priserne meget hyppigt ere dalede endog saa i en langt tidligere Tid, midt i Sommerens Tid.

Naar jeg derefter kommer til Hovedpaastanden, som er gjort til Gjenstand for Forhandling af det ærede Medlem fra Svendborg, der sidder bagved mig (Gomard), saa har han ikke lagt Mærke til, at vi bevilge ikke dette Tillæg aarsviis eller halvårsviis, men daglige Tillæg for ringe? Det gif den ærede Rigsdagsmand ikke ind paa; han gif i Begyndelsen ud fra, at Underclasserne skulde have mere hele Aaret, men han gif ikke løs paa, at Dagpengene vare for ringe. Senere er han vel kommen til at sige, at han skulde være ligesaa tilfredsstillet — eller rettere sagt, han fremstillede det saaledes som en Art subsidiairt Forslag, idet han sagde, at han skulde være ligesaa tilfreds, naar de strax fik en daglig Forøgelse, et dagligt større Tillæg, og han hentede sine Grunde fra Sammenligning med, hvad der er steet under en anden lignende Sag; men han lægger ikke Mærke til, at Forskjellen her er ganske paa faldende. Hvilken Grund blev hovedsagelig anført for det Dyrtidstillæg, som blev givet de civile Embedsmænd? Kornvarernes Fordyrelse var Grunden, og det blev fremhævet dengang, at paa en Person maatte regnes i Almindelighed et Forbrug af tre Tønder Korn om Aaret, hvoraf to Tønder Fødekorn og en Tønde Grynokorn; men nu give vi til hver Mand, som her er Spørgsmaal om, rundelig to Tønder Fødekorn om Aaret in natura, derved, at de faae